Lieta Nr. 11181210815
K12-0162-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2017. gada 1. decembrī

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
piedaloties prokurorei K. Teivānei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 312. pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

konstatēja

/pers. A/ izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas šādos apstākļos:

/pers. A/, kurai saskaņā ar Daugavpils tiesas 2015. gada 26. oktobra lēmumu ar Daugavpils prokuratūras 2015. gada 22. maija priekšrakstu par sodu noteiktais un neizciestais sods - 22 piespiedu darba stundas tika aizstātas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 5 dienām, un lēmums stājies likumīgā spēkā 2015. gada 6. novembrī, saņēmusi informāciju no Ieslodzījuma vietu pārvaldes par to, ka viņai 2015. gada 1. decembrī, pulksten 12.00 jāierodas Iļģuciema cietumā, Tvaikoņu ielā 3, Rīgā, īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanai, un, būdama brīdināta par krimināatbildību pēc Krimināllikuma 312. panta par izvairīšanos no brīvības atņemšanas soda izciešanas, norādītajā laikā 2015. gada 1. decembrī, pulksten 12.00 Iļģuciema cietumā neieradās, nepaziņoja par neierašanās iemesliem un izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas līdz 2015. gada 21. decembrim, pulksten 9.00, kamēr /adrese/, viņu aizturēja Valsts Policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas Rietumu nodaļas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ sevi par vainīgu viņai inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, nodarījuma izdarīšanas apstākļus un kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņai ir pilnībā saprotamas.

Prokurore arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētā savu vainu atzina un lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies apsūdzētās un prokurores viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu viņai inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajai /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgās personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa /pers. A/ atzīst noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

/pers. A/ iepriekš sodīta, pēdējo reizi 2016. gada 14. janvārī Daugavpils tiesā ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 dienām, sods izciests, pēc Tiesu informācijas sistēmas datiem no soda izciešanas atbrīvota 2016.gada 15.janvārī, sodāmība nav dzēsta, saukta pie administratīvās atbildības, apgādībā nepilngadīgs bērns (lietas 19., 27.-28. lapa). Apsūdzētā/pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu Krimināllikuma 312. panta sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot soda veidu, tiesa uzskata, ka no panta sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem, apsūdzētā sodāma ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu. Izvēloties šādu soda veidu, tiesa ņem vērā apsūdzētās personību, nodarījuma smagumu un raksturu. Tādēļ soda mērķis, tas ir, sodīt /pers. A/ par izdarīto un atturēt viņu no jaunu nodarījumu izdarīšanas, sasniedzams ne citādi, kā tikai uz kādu laiku izolējot viņu ārpus sabiedrības. Pārējie panta sankcijā paredzētie soda veidi ir neatbilstoši apsūdzētās personībai.

Nosakot īslaicīga brīvības atņemšanas soda mēru, tiesa ievēro Krimināllikuma 38. panta nosacījumus, ka īslaicīga brīvības atņemšana nosakāma no 15 dienām līdz trīs mēnešiem, ņem vērā apsūdzētās atbildību ietekmējošos apstākļus, viņas sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, apsūdzētās personību un visu lietā konstatēto apstākļu kopumu.

Apsūdzētajai/pers. A/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, saskaitot sodus pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, jo šajā spriedumā konstatēto nodarījumu viņa izdarīja pirms Daugavpils tiesas 2016. gada 14. janvāra sprieduma spēkā stāšanās. Ņemot vērā apsūdzētās personību un nodarījumu raksturu, apsūdzētajai pilnīgi jāpievieno sods, kas viņai bija noteikts ar Daugavpils tiesas 2016. gada 14. janvāra spriedumu. Soda izciešanā ieskaitāms izciestais sods pēc iepriekšējā sprieduma. Saskaņā ar Tiesu informācijas sistēmas datiem /pers. A/ pēc Daugavpils tiesas 2016. gada 14. janvāra sprieduma no soda izciešanas tika atbrīvota 2016.gada 15.janvārī, izciešot 21 dienu īslaicīga brīvības atņemšanas soda.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ apcietināta 2017. gada 10. novembrī un apcietinājumā atrodas līdz sprieduma taisīšanas dienai, tas ir, 22 dienas. Atbilstoši Krimināllikuma 52. panta nosacījumiem soda izciešanā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks.

No apsūdzētās piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāves R. Jurevičas juridisko palīdzību tiesas sēdē, kad tika skatīts jautājums par drošības līdzekļa apcietinājuma piemērošanu. Kriminālprocesa likuma 368. pantā norādītos iemeslus, kas liegtu tiesai nepiedzīt šos izdevumus no apsūdzētās, tiesa nekonstatēja.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520. 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā, un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz **23 (divdesmit trīs)** dienām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, /pers. A/ sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, pilnīgi pievienojot sodu, kas viņai noteikts ar Daugavpils tiesas 2016. gada 14. janvāra spriedumu, un noteikt galīgo sodu īslaicīgu brīvības atņemšanu uz **43 (četrdesmit trīs**) dienām.

Soda izciešanā ieskaitīt izciestā soda daļu no 2015. gada 26. decembra līdz 2016. gada 15. janvārim -21 (divdesmit vienu) dienu pēc Daugavpils tiesas 2016. gada 14. janvāra sprieduma un apcietinājumā pavadīto laiku no 2017. gada 10. novembra līdz 2017. gada 1. decembrim – 22 (divdesmit divas) dienas. Atzīt, ka piespriesto sodu /pers. A/ ir izcietusi.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – /pers. A/ atcelt, atbrīvojot viņu no ieslodzījuma vietas (Iļģuciema cietuma) pēc sprieduma pasludināšanas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 84. pantu un 2009. gada 22. decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" piedzīt no /pers. A/ valsts labā samaksu 47,67 *euro* (četrdesmit septiņi *euro*, 67 centi) par advokātes R. Jurevičas sniegto juridisko palīdzību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 529. panta 2. punktu, /pers. A/ noteikt termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils